

TRZECIA NIEDZIELA PO ŚWIĘCIE PASCHY, ŚWIĘTYCH NIEWIAST NIOSĄCYCH MIRRĘ I JÓZEFA SPRAWIEDLIWEGO.

W sobotę wieczorem,

na małych nieszporach.

Stichery zmartwychwstania, ton 2:

Przyjdźcie, pokłońmy się przed wiekami zrodzonemu z Ojca. Chrystus, Zbawiciel nasz. Z Archaniołami śpiewajmy. I jedna stichera Anatoliosa: Ciebie, ukrzyżowanego i pogrzebanego. Chwała. Po cóż mirrę mieszacie ze łzami, o uczennice? (wszystkie te stichery patrz na wielkich nieszporach).

I teraz. Dogmatikon, ton 2: O największa tajemnico! Widząc cuda głoszę Bóstwo, bowiem Emanuel otworzył bramy natury jako Przyjaciel człowieka, ale kluczy dziewictwa nie naruszył jako Bóg. I tak z łona wyszedł, jak i z głosem Archanioła wszedł. Tak się narodził, jak i został poczęty, bez cierpienia wszedł i niewypowiedzianie wyszedł, co prorok ogłosił: Ta brama będzie zamknięta, nikt przez nią nie przejdzie, jedynie Pan, Bóg Izraela, mający wielkie miłosierdzie.

Pogodna Światłości. Prokimenon: Pan zakrólował.

Na stichownie stichera zmartwychwstania i Bogurodzicy, ton 2:

Prosomion: Gdy z drzewa.

Stichos: Wspomnę imię Twoje w każdym pokoleniu i pokoleniu.

Ty jesteś, Przeczysta, wszystkich strapionych radością i zasmuconych orędowniczką, ubogich karmicielką, wędrowców pociechą, laską ślepych, słabych nawiedzeniem, strudzonych opieką i wspomózeniem, sierot pomocą, Matką Najwyższego Boga. Przeto modlimy się, pospiesz wybawić sługi Twoje.

Stichos: Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha twego.

Wszelką nieprawość niemiłosierną, wszelki grzech niepowstrzymanie uczyniłem, nieszczęsny, godzien jestem wszelkiego osądzenia. Daj mi, Dziewico, usprawiedliwienie przez pokutę, abym tam zjawił się nieosądzonym. Ciebie bowiem wzywam w modlitwie, Ciebie przyzywam, Orędowniczkę, nie zawstydz mnie, Oblubienico Boga.

Stichos: Moźni narodu będą błagać przed obliczem twoim.

Nie mamy, Czysta, innej ucieczki do Stwórcy i Władcy, jak tylko Ciebie, Oblubienico Boga, nie odrzucaj nas od Twego gorącego orędownictwa, ani też nie zawstydzaj z miłością gorliwie przybiegających pod Twoje skrzydła, Matko naszego Boga. Pospiesz i okaż Twoją pomoc, i wybaw nas z obecnego gniewu.

Chwała, i teraz. Ton 2: Niewiasty z wonnościami wczesnym rankiem (patrz na wielkich nieszporach). Po trisagionie troparion: Dostojny Józef. I rozesłanie.

Na wielkich nieszporach.

Chrystus powstał z martwych, jak zwykle. Także psalm wstępny: Błogosław, duszo moja, Pana.

Pierwsza kacyzma Psalterza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy trzy stichery zmartwychwstania, ton 2:

Stichos: Wyprowadź z ciemnicy duszę moją, abym wysławiał imię Twoje.

Przyjdźcie, pokłońmy się przed wiekami zrodzonemu z Ojca Słowu Bożemu, Wcielonemu w Dziewicę Marię. Krzyż bowiem przecierpiawszy

poddał się pogrzebowi jak sam zapragnął i powstawszy z martwych zbawi mnie, zbłąkanego człowieka.

Stichos: Sprawiedliwi oczekują mnie, aż Ty dasz mi odpłatę.

Chrystus, Zbawiciel nasz, przygwożdżony do krzyża rękopis grzechów naszych wymazał i zniszczył władzę śmierci. Kłaniamy się Jego zmartwychwstaniu trzeciego dnia.

Stichos: Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, Panie, usłysz głos mój.

Z Archaniołami śpiewajmy zmartwychwstaniu Chrystusa, On bowiem jest wybawicielem i Zbawcą dusz naszych, i w chwale strasznej, i w mocy potężnej powróci, aby sądzić świat, który stworzył.

Cztery stichery Anatoliosa, ton 2:

Stichos: Niech uszy Twoje będą uważne na głos modlitwy mojej.

Ciebie, ukrzyżowanego i pogrzebanego, Anioł głosił, Władco, i mówił do niewiast: Przyjdźcie, zobaczcie gdzie leżał Pan. Powstał bowiem, jak i powiedział, jako Wszechmocny. Przeto kłaniamy się Tobie, jedynemu Nieśmiertelnemu. Dawco życia, Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stichos: Jeżeli będziesz pamiętać o nieprawościach, Panie, Panie któż się ostoi? Ale u Ciebie jest oczyszczenie.

Przez Twój krzyż zniszczyłeś klątwę z drzewa biorącą swój początek, przez Twój pogrzeb zniewoliłeś władzę śmierci. Przez Twoje powstanie oświeciłeś rodzaj ludzki. Przeto śpiewamy Tobie: Łaskawco, Chryste Boże nasz, chwała Tobie.

Stichos: Dla imienia Twego cierpiałem Panie, cierpiała dusza moja dla słowa Twego, dusza moja ma nadzieję w Panu.

Przed Tobą, Panie, otworzyły się ze strachem bramy śmierci, ulękły się, widząc Ciebie, bramy otchłani, skruszyłeś bowiem bramy spiżowe, starłeś żelazne łańcuchy, wywiodłeś nas z ciemności i mroku śmierci, i rozbiłeś nasze więzy.

Stichos: Od straży porannej do nocy, od straży porannej niech Izrael ma nadzieję w Panu.

Z ust naszych, śpiewając zbawczą pieśń, Tobie ją posyłamy: Przyjdźcie wszyscy, upadnijmy w domu Pańskim, mówiąc: Ukrzyżowany na drzewie, z martwych powstał i będący w łonie Ojca, oczyść grzechy nasze.

Także stichery niewiastom z wonnościami, ton 2:

Stichos: Albowiem u Pana jest zmiłowanie i wielkie u Niego wybawienie, On sam wybawi Izraela ze wszystkich nieprawości jego.

Niewiasty wczesnym porankiem wzięły wonności i przyszły do grobu Pańskiego nawet nie mając nadziei na odsunięcie kamienia, a znalazły kamień odsunięty i jedna do drugiej wołały: „Gdzie są pieczęcie grobu?” „Gdzie jest straż Piłata i niebezpieczne zabezpieczenie?” Jaśniejący anioł głosił nic nie rozumiejącym niewiastom nowinę i rzekł do nich: Dlaczego z płaczem poszukujecie Żywego i ożywiającego rodzaj ludzki? Powstał Chrystus Bóg nasz z martwych jako wszechmocny, dając wszystkim nam niezniszczalność, życie, oświecenie i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Chwalcie Pana wszystkie narody, wysławiajcie Go wszyscy ludzie.

Po cóż mirrę mieszacie ze łzami, o uczennice? Kamień odsunięty, grób jest pusty. Widzicie zniszczenie zdeptane przez życie, pieczęcie świadczą wyraźnie o mocno śpiących niepokornych strażnikach, zbawienie zostało dokonane przez ciało Boże, otchłań płacze. Biegając radośnie powiedzcie apostołom: Chrystus uśmiercił śmierć, pierworodny spośród umarłych, uprzedził was w Galilei.

Stichos: Albowiem miłosierdzie Jego umocnione jest nad nami i prawda Pańska trwa na wieki.

Niewiasty z mirrą z pośpiechem doszły rano do Twego grobu szukając Ciebie, Chryste, aby namaścić przeczyste ciało Twoje. Pouczone słowami anioła głosiły apostołom radość nowiny, że zmartwychwstał przywódca naszego zbawienia, który zniewolił śmierć i dał światu żywot wieczny oraz wielkie miłosierdzie.

Chwała. Ton 6. Kosmasa Mnicha: Niewiasty z mirrą przyszły do Twego grobu i zobaczyły pieczęcie grobowe, nie znalazły natomiast przeczystego ciała Twego, płacząc przyszły z pośpiechem, mówiąc: Kto ukradł naszą nadzieję? Kto wziął nagiego zmarłego, namaszczonego mirrą, jedyną pociechę Matki? O, jakże to zmarły ożywia umarłych? Jakże został pogrzebany Ten, który zniewolił otchłań? Powstań więc, Władco, samowładnie po trzech dniach, jak powiedziałeś, zbawiając dusze nasze.

I teraz. Teotokion, ton 2: Przeminał cień Zakonu gdy nadeszła łaska. Jak bowiem krzew płonący nie spalił się, tak Dziewica porodziła i dziewicą pozostała. Zamiast ognistego słupa zajaśniało Słońce Sprawiedliwości, w miejsce Mojżesza Chrystus, zbawienie dusz naszych.

Wejście. Pogodna Światłości. Prokimenon: Pan zakrólował.

Na litii stichery isomelosy, ton 1:

Niewiasty niosące mirrę, po cóż przyszłyście do grobu? Dlaczego Żywego szukacie wśród umarłych? Zmartwychwstał Pan, odwagi! – woła anioł.

Z bojaźnią przyszły niewiasty do grobu, aby gorliwie namaścić ciało Twoje i nie znalazłszy go nie pojmowały jedna z drugą, nie znając zmartwychwstania. Stał przed nimi anioł i powiedział: Zmartwychwstał Chrystus, dając nam wielkie miłosierdzie.

Przyszła do grobu Magdalena i druga Maria, szukając Pana, i ujrzały anioła jako błyskawicę, siedzącego na kamieniu, i powiedział im: Dlaczego Żywego szukacie wśród zmarłych? Zmartwychwstał, jak powiedział. Znajdziecie Go w Galilei. Zawołajmy do Niego: Powstały z grobu Panie, chwała Tobie.

Chwała. Ton 6: Józef poprosił o ciało Jezusowe i złożył je w nowym grobie swoim. Przystało bowiem Jemu wyjść z grobu jak z komnaty weselnej. Panie, który skruszyłeś władzę śmierci i otworzyłeś ludziom bramy raj, chwała Tobie.

I teraz. Teotokion: Stwórca i Wybawiciel mój Chrystus Pan przyszedł z Twego łona, Przeczysta, przyoblekł się we mnie i uwolnił z pierwszej klątwy Adama. Przeto Tobie, Najczcigodniejsza, jako Matce Bożej i Dziewicy, zaiste nie milknąc wołamy słowa anioła: Raduj się, Władczyni, Orędowniczko i

Opieko, zbawienie dusz naszych.

Na stichownie stichera zmartwychwstania, ton 2:

Zmartwychwstanie Twoje, Chryste Zbawco, oświeciło świat cały i wezwałeś Twoje stworzenie. Wszchemocny Boże, chwała Tobie.

Także stichery Paschy z ich stichosami.

Chwała. Ton 5: Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, Józef z Nikodemem zdjąwszy z drzewa, widząc martwego, nagiego i nie pogrzebanego, gorzkimi z serca zalewał się łzami i łkając mówił: „Biada mi, najśłodszy Jezu! Gdy przed chwilą słońce ujrzało Ciebie wiszącym na krzyżu, przyoblekło się w mrok, a ziemia zatrzęsła się z bojaźni i zasłona świątyni rozdarła się. Oto teraz widzę Ciebie, któryś za mnie podjął dobrowolną śmierć. Jakże mogę pogrzebać Ciebie, Boże mój? Jakim całunem mam Ciebie owinać? Jakimi rękoma można dotknąć niezniszczalnego Twego ciała? Jakież pieśni będę śpiewał przy Twoim pogrzebie, o Miłosierny? Wysławiam Twoje cierpienia, opiewam w pieśniach pogrzeb Twój ze Zmartwychwstaniem, wołając: Panie, chwała Tobie!”

I teraz. Zmartwychwstania Dzień! i: Chrystus powstał z martwych, jeden raz.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Na pobłogosławienie chlebów troparion: **Bogurodzico Dziewico**, trzykrotnie. Zwykle czytanie Dziejów.

Jeśli wypadnie tak, że nie ma czuwania, to do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy cztery stichery zmartwychwstania i niewiastom z wonnościami wraz ze sticherami litii na sześć. Wejście. Prokimenon. Na stichownie stichery Paschy. **Chwała, i teraz.** Ton 5: **Ciebie, który odziewasz się w światłość jak w szatę.** Na nabożeństwie o północy kanon Trójcy, śpiewany według zwyczaju.

Niech będzie wiadomym, że od Niedzieli świętego Tomasza nie bywa łamania chleba po pobłogosławieniu chlebów, ze względu na krótkość nocy.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W trzecią Niedzielę po święcie Paschy,

świętych niewiast niosących mirrę, na jutrzni,

po: **Bóg i Pan**, troparion, ton 2:

Kiedy zstąpiłeś do śmierci, Życie nieśmiertelne, wtedy otchłań zmartwiła od blasku Twego bóstwa, kiedy zaś i umarłych podźwignąłeś z głębin otchłani, wszystkie moce niebios wołały: „Dawco życia, Chryste Boże nasz, chwała Tobie!”

Chwała. Dostojny Józef z drzewa zdjął preczyste Twoje ciało, całunem czystym owinał i wonnościami namaściwszy w nowym złożył grobie. Po trzech dniach zmartwychwstałeś, Panie, dając światu wielkie miłosierdzie.

I teraz. Anioł stanął przy grobie przed niewiastami niosącymi wonności i zawołał: „Wonności dobre są dla zmarłych, Chrystus zaś okazał się niedostępny zepsuciu”. Zaśpiewajcie przeto: Zmartwychwstał Pan, dając światu wielkie miłosierdzie.

Po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie, ton 2:

Nie bronieś opieczętowania kamienia grobowego, opokę wiary dałeś wszystkim zmartwychwstawszy. Panie, chwała Tobie.

Stichos: Powstań Panie, Boże mój, podnieś rękę Twoją, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Łona preczystego na wysokościach nie opuściłeś, przyjmując za

wszystkich pogrzeb i zmartwychwstanie. Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wszystko przewyższa sens, wszystkie przesławne Twoje tajemnice, czystość zapieczętowałaś i chroniąc dziewictwo okazałaś się prawdziwą Matką rodząc prawdziwego Boga. Módl się do Niego o zbawienie dusz naszych.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzy poetyckie, ton 2:

Niewiasty z mirrą przyszły rano i zobaczywszy pusty grób, mówiły do apostołów: Władca zwyciężył zniszczenie i będących w otchłani wyrwał z więzów. Głóście z odwagą, że zmartwychwstał Chrystus Bóg, dając światu wielkie miłosierdzie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Niewiasty niosąc mirrę na Twoje pogrzebanie, w tajemnicy wcześniej rano przyszły do grobu, lękając się żydowskiej zuchwałości i straży żołnierzy. Mężnie zwyciężyły słabą naturę, aby miłosiernym zamiarem ucieszyć Boga, godnie bowiem wołały: Powstań, Panie, pomóż nam, i wybaw nas ze względu na chwałę imienia Twego.

Chwała, i teraz. Teotokion: Pełna chwały jesteś, Bogurodzico Dziewico, śpiewamy Tobie. krzyżem bowiem Syna twego otchłań została zniewolona i śmierć uśmiercona. Umarli powstaliśmy, stając się godnymi życia, przyjęliśmy raj dawno temu zasadzony. Przeto dziękczynnie sławimy jako władcę Chrystusa Boga naszego i jedyne wielce miłosiernego.

Czytanie egzegezy Ewangelii, zgodnie z kolejnością.

Po Nieskalanych troparion: Chór aniołów.

Hypakoe, ton 2:

Po męce do grobu szły niewiasty, aby namaścić ciało Twoje, Chryste Boże, lecz ujrzały Aniołów w grobie i ulewały się. Usłyszały bowiem od nich, że Pan zmartwychwstał, dając światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 2. Antyfona 1:

Na niebo kieruję oczy serca mego, ku Tobie, Zbawco, zbaw mnie przez Twoją światłość.

Zmiłuj się nad nami, którzy bardzo zgrzeszyliśmy przed Tobą, w każdym czasie, o Chryste mój, i daj mi przed końcem życia wzór pokuty.

Chwała, i teraz. Duch Święty króluje, uświęca i podtrzymuje stworzenie, jest bowiem Bogiem współistotnym Ojcu i Słowu.

Antyfona 2:

Jeśli Pan nie byłby w nas, któż zostałby zachowany od wroga i mordercy ludzi?

Nie oddaj Twego sługi ich zębom, Zbawco, bowiem jako lwy powstają na mnie wrogowie moi.

Chwała, i teraz. Cześć oddajmy Świętemu Duchowi, zasadzie życia, wszystko bowiem stworzone jako Bóg mocą zachowuje w Ojcu i Synu.

Antyfona 3:

Ci, którzy złożyli nadzieję w Panu, upodobnili się do świętej góry, którą nie zachwieje chytrłość wrogów.

Niechaj żyjący po Bożemu nie wyciąga rąk swoich do nieprawości, Chrystus bowiem nie pozostawia łaski swemu losowi.

Chwała, i teraz. Święty Duch daje wszelką mądrość, od Niego łaska dla Apostołów, cierpiący męczennicy zostają ukoronowani i prorocy widzą.

Prokimenon, ton 2: Powstań, Panie Boże mój, w zrzędzeniu, które zapowiedziałeś, i tłum ludzi otoczy Cię. **Stichos:** Panie, Boże mój, w Tobie mam nadzieję, wybaw mnie. **Także:** Wszystko, co oddycha. **Ewangelia zmartwychwstania trzecia, według Marka, perykopa 81.** **Także:** Zobaczwszy zmartwychwstanie Chrystusa, trzykrotnie. **Psalm 50.**

Kanon Paschy. Ton 1.

Pieśń 1

Hirmos: Zmartwychwstania dzień!

Oczyśćmy zmysły a ujrzemy Chrystusa. Niebios a niechaj godnie cieszą się.

Inny kanon Bogurodzicy, mający akrostych w pierwszych troparionach: Teofanowy. Ton 1:

Złamałaś granicę śmierci rodząc Chrystusa, życie wieczne, Dziewico nieskalana, który dzisiaj zajaśniał z grobu i świat oświecił.

Widząc zmartwychwstanie Syna Twego i Boga raduj się z apostołami, Łaski Pełna, Czysta, któraś pierwsza jako przyczyna wszystkich radości przyjęła „Raduj się”, nieskalana Matko Boża.

Inny kanon niewiast niosących wonności, w którym dajemy osiem stichosów. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Mojżesza przyjąwszy pieśń zawołaj duszo: Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem, to mój Bóg i wysławię Go.

Ukrzyżowany zostałeś ciałem, niecierpieliwy naturą Ojcowską. Przebity zostałeś w bok, wytoczywszy światu krew i wodę. Tyś Bogiem naszym i wysławiamy Ciebie.

Czczę krzyż Twój, wysławiam Twój pogrzeb i śpiewam, kłaniam się Twemu powstaniu i wołam: Tyś naszym Bogiem i wysławiamy Ciebie.

Chociaż zakosztowałaś żółci, będąc słodyczą Kościoła, to wytoczyłaś nam niezniszczalność z Twego boku: Tyś naszym Bogiem i wysławiamy Ciebie.

Policzony zostałeś z martwymi, martwych podniosłeś, zakosztowałaś zniszczenia, ale nie poznałeś żadnego zepsucia: Tyś naszym Bogiem i wysławiamy Ciebie.

Niech się weseli Syjon, niech raduje się niebo, zmartwychwstał Chrystus i podźwignął martwych, śpiewających: Tyś naszym Bogiem i wysławiamy Ciebie.

Józef całunem owinąwszy Twoje ciało, Chryste, w nowym grobie położył Ciebie, zbawienie, Ty zaś martwych wskrzesiłeś jako Bóg.

Uprzedzając poranek niewiasty ujrzały Chrystusa i zawołały do Bożych uczniów: Prawdziwie Chrystus zmartwychwstał, przyjdźcie, zaśpiewajcie Jemu z nami.

Chwała. Triadikon: Najświętsza Trójco, jedyne Bóstwo, jedności niemająca początku, Ojczy i Synu, i Boży Duchu, zbawiaj świat. Tyś naszym Bogiem i wysławiamy Ciebie.

I teraz. Teotokion: Rozwiązałaś dawną klątwę, Czysta, w Twoim łonie wyrosło nam błogosławieństwo i zrodziłaś niemowlę. On jest Bogiem, chociaż nosi ciało.

Pieśń 3

Hirmos: Przyjdźcie, pijmy więc napój nowy.

Dzisiaj wszystko jasności jest pełne. Wczoraj byłem, Chryste, pogrzebany z Tobą.

Kanon Bogurodzicy:

Do niezniszczalnego życia przychodzę dzisiaj z łaski zrodzonego z Ciebie, Czysta, który oświecił światłością wszystkie krańce ziemi.

Boga, którego zrodziłaś ciałem, widząc powstałego z martwych, jak i powiedział, Czysta, raduj się i jako Boga Go wysławiaj.

Kanon niewiast z wonnościami:

Hirmos: Niepłodny mój umysł płodnym okazał, Boże czyniący dobro, zasadzający dobroć z łaskawości Twojej.

Rozpostarłszy dłonie na krzyżu, Jezusie, wszystkie ludy wyrwałeś z oszustwa i wezwałeś do poznania Ciebie, Zbawco.

Lud żydowski wołał do Piłata: Wypuść nam złoczyńcę rozbójnika, weź, weź, ukrzyżuj Bezgrzesznego.

Gdy zostałeś ukrzyżowany, Chryste, omroczyło się światło, ziemia zadrżała i z grobów powstałi liczni zmarli, z lęku przed panowaniem Twoim.

Stojąc przy Twoim krzyżu Owieczka Twoja, Jezu, z płaczem wołała: Gdzie idziesz, Synu? Gdzie zdążasz Baranku ze wszystkich zabijany?

Kłaniam się krzyżowi Twemu, opiewam też pogrzeb, czcę cierpienia i gwoździe rąk, włócznię i zmartwychwstanie Twoje, Jezu.

Zmartwychwstałeś Jezu i zniewolony został wróg, Adam został wybawiony i Ewa wraz z nim z więzów oraz zniszczenia, przez zmartwychwstanie Twoje.

Gdy zmartwychwstałeś, Chryste, skruszyłeś łańcuchy i bramy otchłani, natychmiast rozpadły się śmiertelne więzy z lęku przed Twoim panowaniem.

„Józefie, który przyjąłeś Boga, przyjdź i stań z nami” – woła zmartwychwstały Jezus wybawiciel, który ze swej łaskawości podźwignął Adama.

Niech raduje się z nami dwunastu uczniów z niewiastami niosącymi wonności i Józefem, a także z innymi uczniami i uczennicami Chrystusowymi.

Chwała. Triadikon: Z Ojcem i Synowi, i Duchowi prawemu, jednej naturze kłaniam się i śpiewam, Osoby rozdzielając i jednocząc naturą.

I teraz. Teotokion: Błogosławiona jesteś, Czysta, będąca z korzenia Jessego, z którego berło i kwiat Chrystus, w ciebie ze względu na nas wyrastający.

Kontakion, ton 8: Gdy do grobu zstąpiłeś. Także ikos.

Katyzma poetycka, ton 2:

Prosomion: Wyższych poszukując.

Niewiasty przynoszą do grobu mirrę, Zbawco, anioł światłością raduje ich dusze i głoszą Ciebie, Boga wszystkich, wołając do uczniów: Prawdziwie powstał z grobu, Życie nasze.

Chwała, i teraz. Chór uczniów Twoich razem z niewiastami niosącymi mirrę zgodnie raduje się. Wspólne bowiem święto z nimi świętuje ku chwale i czci Twego zmartwychwstania. Przeto śpiewamy Tobie, Panie, Przyjacielu człowieka: Ludowi Twemu daj wielkie miłosierdzie.

Pieśń 4

Hirmos: **W** Boskiej straży niechaj stanie między nami Habakuk.

Ukazał się Chrystus jak mąż. Jak jednoroczny baranek. Dawid, praojciec Boży.

Kanon Bogurodzicy:

Ten, który stworzył Adama, Twego Praojca, Czysta, powstaje z Ciebie i dzisiaj śmiertelne mieszkanie rozbija swoją śmiercią i wszystko oświeci Bożym jaśnieniem zmartwychwstania.

Chrystus, któregoś zrodziła, dzisiaj pięknie zajaśniał z martwych na zbawienie wszystkich, co widząc czysta, dobra i nieskalana wśród niewiast, i piękna, z apostołami radując się wysławiaj Go.

Kanon niewiast z wonnościami:

Hirmos: **T**woje zrodzenie z Dziewicy Prorok przewidując, zaczął głosić, wołając: Usłyszałem Twój głos i uląłem się, bowiem z południa i z ocienionej góry przyszedłeś, Chryste.

Krzyżem zniewoliłeś łono otchłani, podniosłeś ze sobą zmarłych i zniszczyłeś niewolę śmierci. Przeto kłaniamy się Tobie, potomkowie Adama, opiewając pogrzeb Twój i zmartwychwstanie, Chryste.

Zechciałeś, Zbawco nasz, ze względu na łaskawość miłosierdzia zostać przygwożdżonym do krzyża i wybawić nas z klątwy Praojca, rozwiąż więzy licznych moich grzechów, możesz bowiem czynić, co chcesz.

Na krzyżu przygwoździłeś moją dawną klątwę i wytoczyłeś mi, Zbawco, błogosławieństwo krwią z boku Twego, rozwiąż więzy licznych moich grzechów, możesz bowiem czynić, co chcesz.

Otchłań spotkawszy Ciebie w swych czeluściach, Zbawco, zgorzkniała myśląc, że tych, co dawno temu mogła pochłonąć, teraz musi oddać, badana w swych głębiach, zniewalana i pozbawiana martwych.

Chociaż nieprawi wrogowie opieczętowali kamień i postavili straż, to Pan zmartwychwstał, jak i przepowiedział, rozwiązując więzy licznych moich grzechów, możesz bowiem czynić, co chcesz.

Ty, który powstałeś z grobu, zniewoliłeś otchłań i ożywiłeś zmarłych, wytoczyłeś mi niezniszczalność Twoim powstaniem, rozwiąż więzy licznych moich grzechów, możesz bowiem czynić, co chcesz.

Zaprawdę zawstydzicie się nieprawi, Chrystus bowiem zmartwychwstał i podniósł ze sobą martwych, wołając: „Odwagi, ja zwyciężyłem świat”. Wierście przeto Jemu, albo zamilknijcie, oszuści odrzucający zmartwychwstanie Jego.

Powstawszy z grobu, Dobry, zawołałeś do niewiast z mirrą: „Radujcie się i głoscie apostołom moje zmartwychwstanie”. Rozwiąż więzy licznych moich grzechów, możesz bowiem czynić, co chcesz.

Z niewiastami niosącymi mirrę i z apostołami uczcijmy Dostojnego Józefa, obrońcę pobożności, członka rady i ucznia, wołając z nimi i z wiarą wyśpiewując świetliste zmartwychwstanie Zbawcy.

Chwała. Triadikon: **K**tóż może wypowiedzieć nadprzyrodzonego Bóstwa nierozdzieloną chwałę? Jedną będąc w naturze Trójca sławiona jest niemająca początku, złączona jak jedność, opiewana w Trójcy prostych Hipostaz.

I teraz. Teotokion: **M**ódl się nieustannie jako Bogurodzica do Tego, który

zamieszkał w Twoim łonie i bez męża został zrodzony, Matko czysta, aby rozwiązał więzy licznych moich grzechów, możesz bowiem we wszystkim pomóc.

Pieśń 5

Hirmos: Powstańmy więc ze snu o szarym świtaniu.

Gdy ci, co byli zakuci. Z pochodniami w dłoniach wyjdźmy.

Kanon Bogurodzicy:

Bożymi i życiodajnymi promieniami zmartwychwstania Twego Syna zostaje oświecone, przeczysta Matko Boga, i napelnia się radością zgromadzenie pobożnych.

Nie rozsunałeś bramy dziewictwa we wcieleniu i pieczęci grobu nie zniszczyłeś, Królu stworzenia. Przeto radowała się Matka widząc Ciebie zmartwychwstałego.

Kanon niewiast z wonnościami:

Hirmos: Mgłę duszy mojej rozpędziwszy, Zbawco, światłością przykazań Twoich oświeć mnie jako jedyny Król świata.

Ty pierwszą moją szatę, którą utkał mi – Biada mi! – siewca grzechu, zwlokłeś Zbawco mój, przyoblekając się we mnie.

Liście figowe uszył mi grzech mój – Biada mi! – gdyż nie zachowałem przeczystego Twego przykazania, Zbawco mój, z podszeptu węża.

Zraniłem swoją duszę rozbójniczymi myślami moimi, ale Chrystus, który przyszedł z Marii, wylawszy olej uleczy.

Przy krzyżu stojąc przeczysta Bogurodzica macierzyńsko wołała: Zostawiłeś mnie samą, o Synu mój i Boże!

Ty węża będącego przyczyną zła zrzuciłeś orężem krzyża, a Twoim powstaniem skruszyłeś oścień śmierci, Jezusie.

Gdzie twój oścień, śmierci? Gdzie twoje zwycięstwo, otchłani? – woła Adam, została bowiem skruszona przez ożywienie podnoszącego martwych.

Niewiasty z mirrą przyszły do Twego grobu, ożywiciela otchłani, i usłyszały głos mówiący: Zmartwychwstał Chrystus.

Czyniąc pamięć pobożnych niewiast niosących mirrę i wszystkich uczniów Twoich, w świetlistym Twoim powstaniu śpiewamy Tobie, Chryste.

Wszyscy godnie uczcijmy Dostojnego Józefa, który ciało Pańskie zdjąwszy z drzewa z wiarą pogrzebał.

Chwała. Triadikon: Tobie Bogu i Ojcu, i Synowi, i Duchowi kłaniam się Trzem Hipostazom i w jednego w Trzech wierzę, istotę jedną.

I teraz. Teotokion: Ciebie, któraś bez nasienia zrodziła w nadprzyrodzony sposób odnawiającego naturę, Chrystusa jedynego Władcę, opiewajmy wierni.

Pieśń 6

Hirmos: Zstałeś w otchłanie ziemi.

Pieczęci nietknięte zachowałeś. Zbawicielu mój żywy!

Kanon Bogurodzicy:

Dawno Wyprowadzeni zostali od dawna trzymani przez śmierć i zniszczenie przez wcielonego w Twoje przeczyste łono, ku niezniszczalnemu i zawsze będącemu życiu, Bogurodzico Dziewico.

Zstąpił w otchłanie ziemi Ten, który zszedł do Twego łona, Czysta, zamieszkał i wcielił się, co przekracza rozum, i podniósł ze sobą Adama, zmartwychwstawszy z grobu.

Kanon niewiast z wonnościami:

Hirmos: **W** głębi grzechów trzymany jestem, Zbawco, i w otchłani życiowej burzliwej, ale jak Jonasza ze zwierza, tak i mnie z żądź wyprowadź, i zbaw mnie.

Martwa jest otchłań, odwagi zrodzeni z ziemi, Chrystus bowiem wisząc na drzewie wbił w nią oręż i leży martwa, i co posiadała zniewolona oddała.

Otchłań zniewolona, odwagi martwi, groby zostały otwarte, powstańcie z otchłani – woła do was Chrystus, który przyszedł wszystko wybawić ze śmierci i zniszczenia.

Martwych, których mogłaś niegdyś pożreć, teraz badana otchłani oddasz mi! – woła do ciebie Życiodawca i Bóg, który przyszedł wszystko wybawić z Twego nienasyconego łona.

Niewiasty z mirrą, cóż daremnie niesiecie? Po cóż żywemu przynosicie mirrę? Zmartwychwstał Chrystus, jak przepowiedział. Niech ustaną wasze łzy i przemienią się w radość.

Dostojny Józef owinąwszy Ciebie całunem, Chryste, złożył w grobie. Namaścił mirrą zniszczoną świątynię Twego ciała i wielki kamień nasunął na grób.

Pan zmartwychwstał zniewoliwszy wroga i więźniów wydobywszy podniósł wszystko, i pierwszego stworzonego Adama podnosząc jako łaskawy, i Przyjaciel człowieka Bóg.

Chwała. Triadikon: Trójcę w jedności opiewajmy, wierni, z Synem Ojca sławiąc i Ducha jednoistotnego Synowi i będącego w Ojcu współniemającego początku i zawsze będącego Boga.

I teraz. Teotokion: **W** łonie bez uprawy poczęłaś jako łoża, Czysta, niezniszczalności kiść winogron, z którego płyną strumienie nieśmiertelności jak wino, nam wytaczając życie wieczne.

Kontakion, ton 2: **R**adować się nakazałeś niewiastom z mirrą, płacz Pramatki Ewy utuliłeś Twoim zmartwychwstaniem, Chryste Boże, apostołom zaś Twoim nauczać nakazałeś: Zbawca zmartwychwstał z grobu.

Ikos: **N**a Twój grób, Zbawco, szły niewiasty z mirrą, w sobie tając wątpliwości i mówiąc: Kto nam odsunie kamień grobowy? I spojrzawszy ujrzały, że kamień jest odsunięty, zadziwiły się postaci anioła w szatach, ogarnęło je przerażenie i zamierzały uciec, a młodzieniec do nich zawołał: Nie bójcie się! Ten, którego szukacie, powstał, przyjdźcie i zobaczcie miejsce, gdzie leżało ciało Jezusowe, i szybko idąc ogłoście uczniom: Zbawca powstał z grobu.

Synaksarion Menei.

Także Pentekostarionu:

Stichosy: **Ch**rystusowe uczennice niosą mirrę,

Ja zaś im pieśń jak mirrę niosę.

Dla modlitw świętych niewiast niosących mirrę, **Boże**, zmiłuj się nad nami. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: **T**en, co młodzieńców z pieca ognistego wyrwał.

Niewiasty pobożne. Świętujmy śmierci uśmiercenie. Jak święta i uroczysta jest ta noc.

Kanon Bogurodzicy:

Dzisiaj Twój Syn, Nieskalana, uśmiercił śmierć, wszystkim śmiertelnym dał życie na wieki wieków, jedyny błogosławiony ojców Bóg i wysławiony.

Królujący nad całym stworzeniem stał się człowiekiem, wcielił się w Twoje łono, Łaski Pełna, przecierpiał ukrzyżowanie i śmierć, zmartwychwstał jako Bóg, podniósłszy nas ze sobą jako wszechmocny.

Kanon niewiast z wonnościami:

Hirmos: Cherubinów naśladując młodzieńcy w piecu radowali się, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże, albowiem prawdą i sądem wszystko dla nas uczyniłeś ze względu na grzechy nasze, wielce chwalebny i wysławiony na wszystkie wieki.

Ty jako Przyjaciel człowieka chcąc wszystko, co stworzyłeś, wybawić z oszustwa, przecierpiałeś przygwożdżenie na krzyżu, aby obraz pogrzebany przez żądze odnowić w Twoim ciele, Zbawco, zrzucić otchłań i wskresić ze sobą zmarłych.

Na krzyżu podnoszony wszystko wezwałeś do siebie, Szczodry, jak obiecałeś. Zaiste bowiem wszystko to ze względu na nasze grzechy przecierpieć zechciałeś, Dobry, przeto i łotrowi otworzyłeś bramy raj, Zbawco.

Ty odbudowałeś zniszczoną świątynię ciała, powstawszy po trzech dniach z grobu, jak i obiecałeś, Dobry, aby zaiste okazać Twoją chwałę, którą nam wytyczasz wiarą, rozwiązawszy więzy tych, których od dawna otchłań trzymała związanych.

O, żydowskie szaleństwo! O, brak rozumu nieprawych! Dlaczego, niewierni, widząc wszystko, nie uwierzyliście Chrystusowi? Czyż słowem nie podniósł chorych? Bądź też czyż nie zbawił całego świata? Niech chociaż przekonają was żołnierze, albo powstanie z martwych.

Zmartwiałe strażę niech teraz mówią, jak został wykradzony, czego nigdy nie widziano. Jeśli bowiem zmartwychwstałego nie widzieli, nie odczuli, to jakże mogli poznać, kiedy został ukradzony? Niech was chociaż przekona ten kamień i chusty pogrzebowe Chrystusa.

Dlaczego strzeżecie martwego? Po co pieczęcie nałożyliście na kamień, Żydzi, w strachu bojąc się kradzieży? Oto zaiste grób opieczętowany: jakże więc zmartwychwstał, gdyby Chrystus nie był Bogiem? Niech przekona was zmartwychwstały, który był widziany przez wielu.

Chwała. Triadikon: **Z** Ojcem Syna i Ducha Świętego sławimy, wołając nieustającym głosem: Trójco jedyna w naturze, zmiłuj się, zbaw wszystkich, w Trzech Osobach jedności ulituj się nad nami, wysławiany na wieki Boże.

I teraz. Teotokion: **W** Twoim łonie, Przeczysta, jak pomieściłaś niemowlę, przed którym drżą moce anielskie jako przed Bogiem? Jak zechciał cały wcielił się, chcąc wszystkich zbawić od Adama zrodzonych z ziemi, wyzwalając Adama z owej klątwy po gorzkim spożyciu pokarmu.

Pieśń 8

Hirmos: **D**zień ten dniem świętym nazwano.

Bierzmy nowy owoc winogrodu. Syjonie, podnieś oczy.

Kanon Bogurodzicy:

Przez Ciebie, Dziewico Bogurodzico, przyszedł na świat Pan i rozerwał łono otchłani, dał nam śmiertelnym zmartwychwstanie, przeto błogosławimy Go na wieki.

Całą władzę śmierci zrzucił Twój Syn, Dziewico, swoim zmartwychwstaniem, jako Bóg Mocny podniósł nas ze sobą i przebóstwił, przeto wysławiamy Go w pieśniach na wieki.

Kanon niewiast z wonnościami:

Hirmos: **W** krzewie Mojżeszowi Dziewicy cud na synajskiej górze przedstawiono niegdyś, śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Promienie słońca ukryły się przerażone cierpieniami Chrystusa, i powstałi martwi, góry chyliły się i chwiała się ziemia, otchłań została obnażona.

Będąc niegdyś w piecu po trzykroć błogosławieni młodzieńcy podnosząc ręce przedstawiali przeczysty krzyż Twój, którym zniszczyłeś wrażą moc, Chryste.

O, Żydzi, ślepi oszuści i przestępcy niewierzący w zmartwychwstanie Chrystusa jako fałszywe: Czyż tego nie widzicie, że Chrystus zmartwychwstał i podniósł zmarłych?

O, Żydzi wrogowie, jeśli nam nie wierzycie, to zapytajcie waszych żołnierzy, cóż oni przeżyli? Kto rękoma odsunął kamień od grobu?

Kto spowodował uschnięcie drzewa figowego? Któż uleczył uschłą rękę? Kto niegdyś tłumi nakarmił w pustyni, jeśli nie Chrystus Bóg, który ze sobą podniósł zmarłych?

Kto dał przejść ślepym i oczyścił trędowatych, uzdrowił kaleki i szedł po morzu suchymi nogami jak po lądzie, jeśli nie Chrystus Bóg, który ze sobą podniósł zmarłych?

Kto podniósł martwego z grobu po czterech dniach i syna wdowy? Kto jako Bóg wzmocnił paralytyka na łożu, jeśli nie Chrystus Bóg, który ze sobą podniósł zmarłych?

Woła kamień i krzyczą pieczęcie, które nałożyliście, i postawiliście straż pilnującą grobu: Prawdziwie zmartwychwstał Chrystus i żyje na wieki.

Prawdziwie zmartwychwstał Chrystus, zniewolona została otchłań, uśmiercony został wąż, wybawiony jest Adam i wstrząśnięte zostały czeluście. Dlaczego dalej nie wierzycie, wrogowie i przestępcy?

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Wysławiamy z Ojcem Syna i Ducha Świętego, Świętą Trójcę w Bóstwie jednym, wołając: Święty, Święty, Święty jesteś na wieki.

I teraz. Teotokion: **W** Twoim łonie, Czysta, zawsze żywy chleb, połączył się bez pomieszania z naszą naturą, bez zmiany zrodziłaś jednego Chrystusa Boga w dwóch naturach.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: **Dzień ten dniem świętym nazwano.**

Czcigodniejszą od cherubinów nie śpiewamy we wszystkie niedziele do końca Paschy.

Pieśń 9

Hirmos: **Zajaśniej, zajaśniej.**

O Boski, o przyjazny, o najśladzszy głosie! O Pascho wielka, o najświętsza.

Kanon Bogurodzicy:

Zgodnie błogosławimy Ciebie Dziewico, wierni: Raduj się, bramo Pańska. Raduj się, grodzie uduchowiony. Raduj się, przez którą ze względu na nas zajaśniała światłość, gdy z Ciebie zrodzony powstał z martwych.

Wesel się i raduj Boża bramo Światłości, bowiem Jezus, który zstąpił do grobu, stał się jaśniejszym od słońca i oświecił wszystkich wiernych, Władczyni otoczona przez Boga radością.

Kanon niewiast z wonnościami:

Hirmos: Ciebie, któraś w nadprzyrodzony sposób ciałem poczęła z Ojca poza czasem zajaśniała Słowo, w pieśniach niemilkających uwielbiamy, wierni.

Łotra, który na krzyżu poznał w Tobie Boga, uczyniłeś dziedzicem duchowego raju, gdy zawołał: Wspomnij mnie wszechmocny Zbawco.

Byłeś policzkowany i opluty przez nieprawych ze względu na nas, Jezu, który na Synaju napisałeś wybrańcowi Mojżeszowi tablice przykazań.

Zostałeś napojony octem i żółcią ze względu na nas, który dałeś nam ciało i czcigodną krew na pokarm i napój wiecznego życia Twego.

Przebity został włócznią Twój życiodajny bok, Chryste, wytaczając światu przezystą Twoją krew i czcigodną wodę jako zawsze żywe źródło.

Policzony zostałeś ze zmarłymi, który ożywiłeś martwych, w grobie zostałeś położony, który opustoszyłeś groby, zniewoliłeś otchłań i wskrzesiłeś Adama.

Zmartwychwstał Jezus, związany został wróg, zniewolona otchłań, opróżnione groby, powstałi trzymeni w czeluści i kłaniają się Tobie, Chryste.

Któż ukradłby zmarłego, a przy tym nagiego? Dlaczego oszukujecie, Żydzi? Chrystus zmartwychwstał i niszczone są więzy oraz łańcuchy otchłani.

Chwała Tobie, Chryste Zbawco, który wytoczyłeś życie i zapaliłeś Światłość będącym w ciemności niewiedzy, całą ziemię oświeciwszy Twoim powstaniem.

Dostojny radca Józef niech będzie opiewany z niewiastami niosącymi mirrę i z Bożymi uczniami, wszyscy jako głosiciele zmartwychwstałego Chrystusa.

Wysławmy cudnego Józefa, wierni, wraz z Nikodemem i wiernymi niewiastami niosącymi mirrę, wołając: Pan zaiste zmartwychwstał.

Chwała. Triadikon: Nie masz początku Ojcze, niestworzony jesteś Synu, współtrонujący jesteś Duchu Święty, jeden naturą i w Trzech Osobach, jedyny prawdziwy Boże.

I teraz. Teotokion: Niech raduje się Jesse, niech też weseli się Dawid: Oto bowiem Dziewica zrodzi Boże berło, zawsze żywy kwiat, Chrystusa.

Zamiast: Zaprawdę godne to jest, śpiewamy hirmos: Zajaśnij, zajaśnij.

Także: Święty Pan Bóg nasz, według tonu 2. Eksapostilarion: Zasnąłeś w ciele, jako martwy, jeden raz.

Chwała, i teraz. Niewiastom z wonnościami:

Niewiasty, usłyszcie głos radości. Ten, który podeptał oprawcę otchłań, podniósł świat ze zniszczenia, idźcie, powiedzcie nowinę moim przyjaciołom. Chcę bowiem swoje stworzenie oświecić radością tam, skąd przyszedł smutek.

Do psalmów pochwalnych dodajemy osiem stichosów i śpiewamy stichery zmartwychwstania, ton 2:

Stichos: Wypełnij na nich wyrok zapisany, to będzie chwała dla wszystkich świętych Jego.

Wszystko, co oddycha, i wszystkie stworzenia sławią Ciebie, Panie, albowiem krzyżem zniszczyłeś śmierć, aby okazać ludziom Twoje powstanie z martwych jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Stichos: Chwalcie Pana w świątyni Jego, chwalcie Go na firmamencie mocy Jego.

Niech powiedzą Żydzi, w jaki sposób żołnierze zgubili strzeżonego Króla? Dlaczego kamień nie ustrzegł opoki życia? Niech dadzą pogrzebanego, albo niech pokłonią się zmartwychwstałemu, mówiąc z nami: Chwała wielości zlitowań Twoich, Zbawco nasz, chwała Tobie.

Stichos: Chwalcie Go dla mocy Jego, chwalcie Go dla wielkiego majestatu Jego.

Radujcie się ludzie, Anioł siedząc na kamieniu grobowym tak nam głosi, mówiąc: Chrystus powstał z martwych, Zbawca świata, i napełnił wszystko aromatem. Radujcie się, ludzie, i weselcie.

Stichos: Chwalcie Go dźwiękiem trąby, chwalcie Go na harfie i lirze.

Anioł przyniósł Łaski Pełnej pozdrowienie “Raduj się” przed Twoim poczęciem. Anioł też odsunął kamień ze sławnego Twego grobu w Twoim zmartwychwstaniu. Pierwszy raz w miejsce smutku radość głosi, teraz zaś w miejscu śmierci głosi nam Władcę, Dawcę życia, przeto śpiewamy Tobie: Łaskawco wszystkich, Panie, chwała Tobie.

Stichery Anatoliosa, ton 2:

Stichos: Chwalcie Go bębniem i tańcem, chwalcie Go na strunach i flecie.

Niewiasty rozlały ze łzami mirrę na grób Twój i napełniły się radością ich usta, gdy powiedziano: Zmartwychwstał Pan.

Stichos: Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych, chwalcie Go na cymbałach gromkich, wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana.

Niechaj narody i ludy sławią Chrystusa, Boga naszego, który dobrowolnie dla nas przecierpiał krzyż i w otchłani przebywał trzy dni, i niechaj kłaniają się Jego powstaniu z martwych, którym oświecone zostały wszystkie krańce świata.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, podnieś rękę Twoją, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Ukrzyżowany i pogrzebany zostałeś, Chryste, jak zechciałeś, zniszczyłeś śmierć i zmartwychwstałeś w chwale jako Bóg i Władca, dając światu życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

O, zaprawdę nieprawi, opieczętowaliście kamień i sprawiliście nam jeszcze większe cuda! Przecież strażę mają rozum, dziś wyszedł z grobu i mówią im: Powiedzcie, że spaliście i przyszli uczniowie, i wykradli Go. Któż kradnie martwego i to nagiego? Sam zmartwychwstał własną mocą jako Bóg, zostawiwszy w grobie swoje pogrzebowe całuny. Przyjdźcie, Żydzi, i zobaczcie, że rozerwał pieczęci Ten, który zniszczył śmierć i dał rodzajowi ludzkiemu życie, i wielkie miłosierdzie.

Chwała. Ton 2. Stichera ewangeliczna: Niewiasty z mirrą przyszły z Marią i gdy wąpiły czy będą mogły spełnić swe pragnienie, ujrzały kamień odsunięty i

Boski młodzieniec utulił ból ich serca. Powiedział bowiem, że powstał Jezus Pan. Przeto powiedzcie uczniom to polecenie, aby szli do Galilei i zobaczyli Go, powstałego z martwych jako Dawcę życia i Pana.

I teraz. Przesławna jesteś, Bogurodzico Dziewico. Wielka doksologia. Troparion zmartwychwstania. Ektenie i rozesłanie. Zwykle wyjście do narteksu, katechezy Studyty i pierwsza godzina z pełnym rozesłaniem. Na godzinach troparion zmartwychwstania. **Chwała. Dostojny Józef. I teraz. Teotokion** godzin. Po trisagionie kontakion: **Radować się nakazałeś niewiastom niosącym wonności. Tak samo na pozostałych godzinach.**

Na Liturgi i Błogosławieństwa, ton 4, dodajemy cztery:

Wspomnij, Łaskawco, i nas, jak wspomniałeś łotra w królestwie niebieskim.

Drzewo wypędziło Adama, krzyż wprowadził łotra do królestwa niebieskiego.

Grób przyjął Ciebie, Zbawco, któryś opustoszył groby i zmarłym dał życie jako Bóg.

Sławni apostołowie Chrystusa, módlcie się do Niego gorliwie, aby wybawił nas z nieszczęść.

Także z kanonu dnia szósta pieśń na cztery.

Po wejściu troparion: Gdy zstąpiłeś do śmierci, Życie nieśmiertelne oraz: Dostojny Józef. Chwała. Kontakion Triodionu. I teraz. Kontakion Paschy: Gdy do grobu zstąpiłeś, o Nieśmiertelny. Prokimenon, ton 6: Zbaw, Panie, lud swój, i pobłogosław dziedzictwo Twoje. Stichos: Do Ciebie, Panie, wołam, Boże mój, nie odpowiadaj mi milczeniem. Lekcja z Dziejów Apostolskich, perykopa 16. Alleluja, ton 8: Łaskawym się okazałeś, Panie, dla ziemi Twojej, odmieniłeś niewolę Jakuba. Stichos: Łaskawość i wierność spotkają się ze sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój. Ewangelia według Marka, perykopa 79. Koinonikon: Przyjmijcie Ciało Chrystusa, zakosztujcie ze źródła nieśmiertelności oraz drugi: Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach.

Jeśli świątynia jest pod wezwaniem świętych niewiast niosących wonności, to na małych i wielkich nieszporach, na jutrzni i na Liturgii śpiewamy we wszystkim podobnie, jak wielkiemu męczennikowi Jerzemu. Na nieszporach czytamy także paremie przeznaczone na Niedzielę Wszystkich Świętych.

Na jutrzni po polijejeju megalinarion śpiewamy tak:

Wysławiamy was święte niewiasty niosące mirrę i czcimy świętą waszą pamięć, wy bowiem modlicie się za nami do Chrystusa Boga naszego.

Psalm: Błogosławiony mąż, który lęka się Pana.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W niedzielę wieczorem,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy sześć stichosów i śpiewamy trzy stichery święta.

Stichery święta, ton 5:

Prosomion: Raduj się poszczającym.

Przygwożdżony gwoździemi klątwe daną przez drzewo zniszczyłeś drzewem, spocząłeś w grobie i zmarłych od wieków wskrzesiłeś Bożą mocą, Twoją moc donośnie sławimy: Pascha Boża, Jezusie wszechmocny, życie nasze, jaśnienie Ojca. Przeto niebo raduje się z ziemią, zwycięską pieśń Tobie, Zwycięzcy Słowo, śpiewając, Chryste wszechwładny, dającemu światu wielkie miłosierdzie.

Zaiste, Życie jest z martwymi, pod ziemią jest niezachodzące Słońce, a

chór niewiast z mirrą płacząc woła: Przyjdźcie gorliwie i ujrzymy grób ujrzymy święty. Wewnątrz zaś grobu ujrzawszy jaśniejącego anioła i nic nie pojmując przeraziły się, a on przemieniając ich płacz, zawołał: Dawca Życia zmartwychwstał, nie lękajcie się i oddajcie cześć, On króluje dając światu wielkie miłosierdzie.

Wcześniej rano chór niewiast przed wschodem słońca szukał prawdziwego Słońca, które wtedy zeszło do grobu, a jaśniejący światłością anioł głosił im: Zajaśniała Światłość oświecająca śpiących w ciemności, ogłoście świątlistym uczniom: Płacz zamieńcie na radość, Paschę radosną i zbawczą dla świata, szczerym sercem radując się tańczcie. Chrystus zmartwychwstał, dając światu wielkie miłosierdzie.

Także trzy stuchery z Menei.

Chwała, i teraz. Ton 1: Niewiasty niosące mirrę, po cóż przyszłyście do grobu? Dlaczego Żywego szukacie wśród umarłych? Zmartwychwstał Pan, odwagi! – woła anioł.

Także: **Pogodna Światłości.**

Na stichownie stichera zmartwychwstania, ton 2:

Przyjdźcie, pokłońmy się przed wiekami zrodzonemu z Ojca Słowu Bożemu, Wcielonemu w Dziewicę Marię. Krzyż bowiem przecierpiawszy poddał się pogrzebowi jak sam zapragnął i powstawszy z martwych zbawi mnie, zbłąkanego człowieka.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Zgrzeszyłem przed Tobą, Zbawco, jak syn marnotrawny, przyjmij mnie, Ojcze, kajającego się, i zmiłuj się nade mną, Boże.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteście nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Cierpiętnicy nie ukochali ziemskich słodyczy i stali się godnymi niebieskich dóbr, są współobywatelami aniołów, Panie, dla ich modlitw zmiłuj się i zbaw nas.

Chwała, i teraz. Ton 1: Z bojaźnią przyszły niewiasty do grobu, aby wonnościami gorliwie namaścić ciało Twoje i nie znalazłszy go nie pojmowały jedna z drugą, nie znając zmartwychwstania. Stał przed nimi anioł i powiedział: Zmartwychwstał Chrystus, dając nam wielkie miłosierdzie.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Troparion: Dostojny Józef. Chwała. Gdy zstąpiłeś do śmierci. I teraz. Anioł stanął przy grobie.**

Jeśli święty ma troparion, to najpierw mówimy troparion: **Dostojny Józef. Chwała. Troparion świętego. I teraz. Anioł stanął przy grobie.** Ektenia i rozesłanie. Służba świętego z Menei, wypadająca w tę niedzielę, śpiewana jest na powieczeru. Po trisagionie kontakion Triodionu święta. Tak samo postępujemy aż do Niedzieli Wszystkich Świętych.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek trzeciego tygodnia na jutrzni.

Zwykły początek, jak to ukazano w poniedziałek drugiego tygodnia po święcie Paschy. Po: **Bóg i Pan, troparion, ton 2: Dostojny Józef. Chwała. Gdy zstąpiłeś do śmierci, Życie**

nieśmiertelne. **I teraz. Anioł stanął przy grobie.** Tak samo mówimy tropariony przez cały tydzień. [Jeśli jest troparion świętego, to mówimy najpierw troparion: **Dostojny Józef.** I troparion: **Gdy zstąpiłeś do śmierci, Życie nieśmiertelne. Chwała. Troparion świętego. I teraz. Anioł stanął przy grobie].**

Po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 2:

Opieczętowany kamień grobowy nie powstrzymał, zmartwychwstały opokę wiary dał wszystkim, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Jak fale morskie powstały na mnie nieprawości moje i jak statek w głębinie ja jeden pogrążam się przez moje grzechy. Przeto skieruj mnie, Panie, przez pokutę do cichej przystani i zbaw mnie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Ciebie, przyodziewającego niebo obłokami, święci mieli za szatę, w świecie przecierpeli męki od nieprawych i zniszczyli oszustwo bożków. Modlitwami świętych i nas wyzwól od niewidzialnego wroga, Zbawco, i zbaw nas.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ty, która jesteś źródłem miłosierdzia, Bogurodzico, uczyn nas godnymi zmiłowania. Wejrzyj na lud, który zgrzeszył, okaż jak zawsze moc Twoją. W Tobie bowiem nadzieję pokładając, wołamy do Ciebie: „Raduj się!”, tak jak niegdyś Gabriel, wódz zastępów bezcielesnych.

I czytania.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 6:

Prosomion: Wyższych poszukując.

Niewiasty przynoszą do grobu mirrę, Zbawco, anioł światłością raduje ich dusze i głoszą Ciebie, Boga wszystkich, wołając do uczniów: Prawdziwie powstał z grobu, Życie wszystkich.

Chwała, i teraz. Powtarzamy katzymę i czytanie.

Także: Zobaczywszy zmartwychwstanie Chrystusa, jeden raz.

Kanon święta z hirmosami na osiem i z Menei na cztery. Po trzeciej pieśni katzyma poetycka świętemu. Po szóstej pieśni kontakion święta: **Radować się nakazałeś niewiastom, i ikos. Czytamy Prolog. Eksapostilarion święta. Chwała. Świętemu. I teraz. Święta.**

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichery, ton 6:

Wszystko, co oddycha, i wszystkie stworzenia sławią Ciebie, Panie, albowiem krzyżem zniszczyłeś śmierć, aby okazać ludziom Twoje powstanie z martwych jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Gdy pomyślę o uczynionych przeze mnie nieprzyzwoitych okropieństwach, przybiegam do Twoich zmiłowań, naśladowując celnika, płaczącą nierządnicę i syna marnotrawnego. Przeto przypadam do Ciebie, Miłosierny, zanim mnie osądzisz oszczędź mnie, Boże, i zmiłuj się nade mną.

Za Chrystusa ucierpieliście aż do śmierci, o cierpiętnicy męczennicy! Dusze bowiem macie na niebiosach w ręku Boga i po całym świecie czczone są wasze relikwie, kapłani i królowie kłaniają się i wszyscy ludzie radują się, i my wołamy: Czcigodnym snem jest przed Panem śmierć jego sprawiedliwych.

Chwała, i teraz. Ton 2: Przyszła do grobu Magdalena i druga Maria, szukając Pana, i ujrzały anioła jako błyskawicę, siedzącego na kamieniu, i powiedział im: Dlaczego Żywego szukacie wśród zmarłych? Zmartwychwstał, jak powiedział.

Znajdziecie Go w Galilei. Zawołajmy do Niego: Powstały z grobu Panie, chwała Tobie.

Na stichownie stichera święta, ton 6:

Prosomion: **Po trzech dniach.**

Zacznijcie, ludzie, psalm, zaśpiewajcie Chrystusowi z radością, zajaśniała nam wielka Pascha, powstały z grobu Chrystus Dawca życia i wybawiciel całego stworzenia.

Stichos: Łaskawym się okazałeś, Panie, dla ziemi Twojej, odmieniłeś niewolę Jakuba.

Poleciałeś radować się niewiastom niosącym mirrę, rozwiązałeś osądzenie Ewy i radość posyłaś uczniom zmartwychwstawszy, aby głosili Twoje powstanie z grobu po dniach trzech.

Stichos: Łaskawość i wierność spotkają się ze sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój.

Paschę czcigodną i świętą Chrystus nam oświecił, przyjdźcie wszyscy, oświećmy nasze dusze. Oto bowiem teraz zajaśniał dzień, w nim radujcie się i weselcie.

Chwała, i teraz. Ton 2: Niewiasty rozlały ze łzami mirrę na grób Twój i napełniły się radością ich usta, gdy powiedziano: Zmartwychwstał Pan.

Na **Liturгии** na Błogosławieństwach pierwsza pieśń święta na sześć. Po wejściu tropariony: **Dostojny Józef. Gdy zstąpiłeś do śmierci, Życie nieśmiertelne. Anioł stanął przy grobie.** I świętego patrona świątyni. Także troparion świętego dnia, jeśli jest. Jeśli jest też troparion drugiego świętego, to mów go, także kontakion świątyni. **Chwała.** Świętego. Jeśli będzie kontakion drugiego świętego, to też go mów. **I teraz. Kontakion święta: Radować się nakazałeś niewiastom.**

Tak samo mówimy tropariony we wszystkie dni tego świętego tygodnia, oprócz świętego z polijejejem. Tak bywa służba wieczorem i na jutrzni we wszystkie dni tego tygodnia.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek wieczorem,

do: **Panie, wołam do Ciebie,** dodajemy sześć stichosów i śpiewamy trzy stichery święta, ton 2:

Prosomion: **Gdy z drzewa.**

Gdy niewiasty z mirrą poszukiwały wcześniej rano Ciebie, Chryste, Życie wszystkich, szły z mirrą i wonnościami, z miłością płacząc usłyszały z grobu młodzieńca mówiącego: Przestańcie płakać, raczej radując się z waszego zbawienia zawołajcie dla wszystkich, że powstał Pan.

Wiemy, o Dostojny Józefie! Sławimy Ciebie jako rydwan cherubinów, któryś Króla Chrystusa zdjąwszy z krzyża wziął na swoje ramię, aby ponieść. Wysławiamy Twoje ręce i Boże oczy, czcimy Twoje dłonie, którymi Słońce Słowo i Boga do grobu niosłeś i w nim złożyłeś. Przeto Twoją pamięć z miłością czcimy.

Objawił się nam tryumf godnych Boga niewiast niosących mirrę i czcigodnego Józefa, jako drugi raj, dając źródło życia, tocząc światu wody łaski, wylewa zmartwychwstanie Chrystusa strumienie gorące. Mnóstwo wiernych świętuje i woła: Chwała Temu, który swoje zmartwychwstanie dał krańcom świata.

Także trzy stichery z Menei.

Chwała, i teraz. Ton 2: Niewiasty z wonnościami wczesnym porankiem gorliwie przysły na grób Twój, szukając Ciebie, Chryste, aby namaścić

przezyste ciało Twoje i pouczone przez słowa anioła, radosną wieść głosiły apostołom, że zmartwychwstał przywódca zbawienia naszego, który zniewolił śmierć dając światu życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Także: **Pogodna Światłości.**

Na stichownie stichery, ton 2:

Zmartwychwstania: Chrystus Zbawiciel rękopis grzechów naszych przygoździwszy, na krzyżu zgładził i zniszczył panowanie śmierci. Kłaniamy się Jego zmartwychwstaniu po trzech dniach.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Pokutna: Wołam do Ciebie, Chryste Zbawco, słowami celnika: Oczyść mnie jak jęgo i zmiłuj się nade mną, Boże.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceń. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Dzięki świętym męczennikom modlącym się za nami i śpiewającym Chrystusowi, ustało wszelkie oszustwo i rodzaj ludzki zbawia się przez wiarę.

Chwała, i teraz. Po cóż mirrę mieszacie ze łzami, o uczennice? Kamień odsunięty, grób jest pusty, widzicie zniszczenie zdeptane przez życie, pieczęcie świadczą wyraźnie o mocno śpiących niepokornych strażnikach, zbawienie zostało dokonane przez ciało Boże, otchłań płacze. Biegnąc radośnie powiedzcie apostołom: Chrystus uśmiercił śmierć, pierworodny spośród umarłych, uprzedzi was w Galilei.

Także: **Teraz pozwalasz odejść. Trisagion. Zwykłe tropariony i rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

We wtorek trzeciego tygodnia na jutrzni,

tropariony święta zgodnie ze zwyczajem.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzma poetycka, ton 2:

Łona przezystego na wysokościach nie opuściłeś, przyjmując za wszystkich pogrzeb i zmartwychwstanie. Panie, chwała Tobie.

Stichos: Panie, w zapalczywości Twojej nie oskarżaj mnie, ani w gniewie Twoim nie karz mnie.

Ja jestem nieplodnym drzewem, Panie, wcale nie przynoszę owoców pokuty, lękam się porąbania i owego ognia prerażam się niegasnącego. Przeto błagam Ciebie: Przedtem nawróć i zbaw mnie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Okazałeś Twoich świętych bardziej jaśniejącymi od złota i wysławiałeś Twoich sprawiedliwych jako dobry, bądź przez nich ubłagany, Chryste Boże, obdarz życie nasze pokojem jako Przyjaciel człowieka i wnieś modlitwę jak dym kadzidlany, jedyny spoczywający w świętych.

Chwała, i teraz. Teotokion: Ukrywszy prawa natury z Bożym zrodzeniem połączyłaś dziewictwo, jedyna bowiem zrodziłaś przed Tobą zrodzonego poza czasem. Przeto Ciebie, Bogurodzico, wysławiamy.

Po drugiej recytacji Psalterza katzma poetycka, ton 2:

Prosomion: Byłych szukając.

Niewiasty z mirrą wcześniej rano przyszły i zobaczywszy pusty grób, mówiły do apostołów: Władca pokonał zniszczenie i będących w otchłani wyrwał z więzów. Głóście z odwagą, że zmartwychwstał Chrystus Bóg, dając światu wielkie miłosierdzie.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy i Psalm 50.

Kanon święta z hirmosami na osiem i z Menei na cztery. Kontakion i eksapostilarion święta.

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichosy i śpiewamy stichery z Oktoechosy, ton 2:

Niech powiedzą Żydzi, w jaki sposób żołnierze zgubili strzeżonego Króla? Dlaczego kamień nie ustrzegł opoki życia? Niech dadzą pogrzebanego, albo niech pokłonią się zmartwychwstałemu, mówiąc z nami: Chwała wielości zlitowań Twoich, Zbawco nasz, chwała Tobie.

Pogardź moimi nieprawościami, Panie zrodzony z Dziewicy, i oczyść moje serce, czyniąc je świątynią Świętego Twego Ducha, abyś nie odrzucił mnie od oblicza Twego, mający niezmiernie miłosierdzie.

Męczennikom: Święci męczennicy wzięwszy krzyż Chrystusowy, oręż niezwyciężony, zniszczyli całą moc diabła i przyjąwszy korony niebieskie, są dla nas murem obronnym, modląc się za nami.

Chwała, i teraz. Ton 2: Niewiasty wczesnym porankiem wzięły wonności i przyszły do grobu Pańskiego nawet nie mając nadziei na odsunięcie kamienia, a znalazły kamień odsunięty i jedna do drugiej wołały: „Gdzie są pieczęcie grobu?” „Gdzie jest straż Piłata i niebezpieczne zabezpieczenie?” Jaśniejący anioł głosił nic nie rozumiejącym niewiastom nowinę i rzekł do nich: Dlaczego z płaczem poszukujecie Żywego i ożywiającego rodzaj ludzki? Powstał Chrystus Bóg nasz z martwych jako wszechmocny, dając wszystkim nam niezniszczalność, życie, oświecenie i wielkie miłosierdzie.

Na stichownie stichery święta, ton 2:

Prosomion: Gdy z drzewa.

Światłość trójstłoneczna na ziemi dzisiaj jaśnieje i rozpędza mrok żądz, okazując zmartwychwstanie Chrystusa, zachowujące wiernych. Chór apostołów raduje się z miłością, Józef weseli się i czcigodnych niewiast z mirrą pamięć świetlista koronuje z wiarą ich wysławiających i sławiących Boże zmartwychwstanie.

Stichos: Laskawym się okazałeś, Panie, dla ziemi Twojej, odmieniłeś niewolę Jakuba.

Józefie, wzięłeś na ramię Syna zasiadającego po prawicy Ojca, olejek niewyczerpany z mirrą pogrzebałeś, światła zmartwychwstanie złożyłeś w grobie, odziewającego się Światłością jak szatą niewypowiedzianą przykrywasz kamieniem. Przeto opiewamy w pieśniach Jego świetliste cierpienia i zmartwychwstanie.

Stichos: Laskawość i wierność spotkają się ze sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój.

Dziwi się mnóstwo aniołów, widząc Ciebie, Józefie, grzebiącego Chrystusa, świat wielbi Ciebie, wierni dziwią się czcząc czcigodne zmartwychwstanie i z niewiastami niosącymi mirrę gorąco sławimy Ciebie. Przeto nieustannie wołamy: Módl się z nami o wybawienie nas z nieszczęść i smutków.

Chwała, i teraz. Ton 1: Z bojaźnią przyszły niewiasty do grobu, aby wonnościami gorliwie namaścić ciało Twoje i nie znalazłszy go nie pojmowały jedna z drugą, nie znając zmartwychwstania. Stał przed nimi anioł i powiedział: Zmartwychwstał Chrystus, dając nam wielkie miłosierdzie.

Także pierwsza godzina i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

We wtorek trzeciego tygodnia wieczorem,
do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy trzy stichery święta, ton 2:**
Prosomion: **Gdy z drzewa.**

Radują się uczennice Chrystusowe słysząc słowa od anioła, przeto przywykają do zmartwychwstania ze względu na nas policzonego z martwymi. Chociaż wcześniej niewiasty z mirrą stanęły przy grobie i płakały nad Chrystusem, i nagle ujrawszy odsunięty kamień nie pojmowały zmiany.

Nieustającą i Bożą dając radość przed Bożymi i świętymi uczniami zjawily się uczennice Chrystusowe, niewiasty z mirrą, spełniając polecenie Bożego anioła, którego białych szat przeraziły się, gdy mówił: Zniewolona została otchłań przez zbawcze zmartwychwstanie za nas zmarłego Króla.

Strumienie ze źródła łez, płacz wydawały z siebie, Boże uczennice Chrystusowe, a teraz przynoszą radosne słowa świadkom łaski, głosząc im powstanie Słowa i radość z grobu. Przeto zamiast smutku słyszemy głos przesławny, nakazujący im radować się.

Także trzy stichery z Menei.

Chwała, i teraz. Ton 6: Niewiasty z mirrą przyszły do Twego grobu i zobaczyły pieczęcie grobowe, nie znalazły natomiast przeczystego ciała Twego, płacząc przyszły z pośpiechem, mówiąc: Kto ukradł naszą nadzieję? Kto wziął nagiego zmarłego, namaszczonego mirrą, jedyną pociechę Matki? O, jakże to zmarły ożywia umarłych? Jakże został pogrzebany Ten, który zniewolił otchłań? Powstań więc, Władco, samowładnie po trzech dniach, jak powiedziałeś, zbawiając dusze nasze.

Także: **Pogodna Światłości.**

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 2:

Zbaw mnie, Chryste Zbawco, mocą krzyża, który wybawiłeś Piotra w morzu i zmiłuj się nade mną, Boże.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Z Archaniołami śpiewajmy zmartwychwstaniu Chrystusa, On bowiem jest wybawicielem i Zbawcą dusz naszych, i w chwale strasznej, i w mocy potężnej powróci, aby sądzić świat, który stworzył.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteście nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumialców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Chóry męczenników sprzeciwiły się prześladowcom, mówiąc: My walczyliśmy dla Króla wszystkich, jeśli wydacie nas ogniovi i na męki, nie wyrzekniemy się Troistej mocy.

Chwała, i teraz. Ton 6: Józef poprosił o ciało Jezusowe i położył je w nowym

grobie swoim. Przysłało bowiem Jemu wyjść z grobu jak z komnaty weselnej. Panie, który skruszyłeś władzę śmierci i otworzyłeś ludziom bramy raj, chwała Tobie.

W środę trzeciego tygodnia na jutrzni,

po: **Bóg i Pan**, troparion święta.

Po pierwszej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 2:

Zbawienie uczyniłeś pośrodku ziemi, Chryste Boże, na krzyżu rozpostarłeś przeczyste ręce Twoje, gromadząc wszystkie ludy wołające: Panie, chwała Tobie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, w zrządzeniu, które zapowiedziałeś, i tłum ludzi otoczy Ciebie.

Powstałeś z grobu i więzy rozerwałeś otchłani, zniszczyłeś osądzenie śmierci, Panie, wszystkich wybawiłeś z sieci wroga. Zjawiłeś się Apostołom Twoim i posłałeś ich, aby głosili, i przez Nich pokój Twój dałeś światu, jedyny Wielce Miłosierny.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Cierpiętnicy Pańscy, błogosławiona jest ziemia napojona waszą krwią i święte są miejsca, które przyjęły wasze ciała! W walce bowiem zwyciężyliście wroga i z odwagą głosiliście Chrystusa. Módlcie się do Niego jako Boga, prosimy, aby zbawił dusze nasze.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Stojąc przed Twoim krzyżem Ta, która bez nasienia zrodziła Ciebie i nie mogąc patrzeć na niesprawiedliwe cierpienia, łkając i płacząc wołała do Ciebie: Jakże cierpisz z natury niecierpieliwy, najłodszy Synu? Opiewam Twoją niezwykłą łaskawość.

Po drugiej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 2:

Prosomion: Łaskawości.

Do Twego grobu, Zbawco, przyszły czcigodne niewiasty z mirrą, aby Władcę namaścić mirrą, uważając Ciebie za człowieka. Anioł zaś ogłosił im radość, zmartwychwstał Pan. Przeto głosicie apostołom jego budzące bojaźń powstanie z grobu.

Zobaczywszy zmartwychwstanie Chrystusa oraz Psalm 50.

Kanon święta z hirmosami na osiem i z Menei na cztery. Kontakion i eksaspostilarion święta.

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichosy i śpiewamy stichery, ton 2:

Dobrowolnie uniżyłeś siebie, Chryste Boże, w ubóstwie Adama przyszedłeś na ziemię z Dziewicy wcielony i krzyż przyjąłeś, aby nas wyzwolić z wrogiej niewoli. Panie, chwała Tobie.

Radujcie się, ludzie, i weselcie, anioł usiadł na kamieniu grobowym i on nam głosił, mówił: Chrystus powstał z martwych, Zbawiciel świata, i wszystko napełnił wonnością. Radujcie się ludzie i weselcie.

Męczennikom: Mnóstwo świętych Twoich modli się do Ciebie, Chryste, abyś zmiłował się nad nami jako Przyjaciel człowieka.

Chwała, i teraz. Ton 1: Z bojaźnią przyszły niewiasty do grobu, aby wonnościami gorliwie namaścić ciało Twoje i nie znalazłszy go nie pojmowały

jedna z drugą, nie znając zmartwychwstania. Stał przed nimi anioł i powiedział: Zmartwychwstał Chrystus, dając nam wielkie miłosierdzie.

Na stichownie stichery, ton 2:

Prosomion: **Gdy z drzewa.**

Czyż wśród umarłych może być Wybawiciel? – płacząc wołały niewiasty z mirrą, uczennice Chrystusowe – Czy ogromne Słońce aż do dzisiaj jest pod ziemią, czy zmartwychwstało, jak powiedział? Im płaczącym z grobu anioł zaiste Bożą radość powiedział: Chrystus zmartwychwstał, idźcie i wszystkim głoście Jego Boże powstanie z grobu.

Stichos: **Laskawym się okazałeś, Panie, dla ziemi Twojej, odmieniłeś niewolę Jakuba.**

Czcigodną mirrę przygotowały, gdy jeszcze ciemno było w jedną z sobót i na Twój grób przysły niewiasty, Chryste, aby namaścić przeczyste i Boże ciało Twoje. Przeto dowiedziawszy się o Twoim zmartwychwstaniu, poszły ogłosić także wtajemniczonym, których uprzedziwszy z grobu zawołałeś Przyjacielu człowieka: Radujcie się.

Stichos: **Laskawość i wierność spotkają się ze sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój.**

Najwyższego Boga pogrzebanego w ziemi jako martwego Jego uczennice chciały namaścić wonnościami i ujrzały siedzącego w grobie jaśniejącego młodzieńca, i przeraziły się. Przeto dowiedziały się o zmartwychwstaniu po trzech dniach ze słów z grobu i ogłosiły apostołom.

Chwała, i teraz. Ton 5: Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, Józef z Nikodemem zdjąwszy z drzewa, widząc martwego, nagiego i nie pogrzebanego, gorzkimi z serca zalewał się łzami i łkając mówił: „Biada mi, najśłodszy Jezu! Gdy przed chwilą słońce ujrzało Ciebie wiszącym na krzyżu, przyoblekło się w mrok, a ziemia zatrzęsa się z bojaźni i zasłona świątyni rozdarła się. Oto teraz widzę Ciebie, któryś za mnie podjął dobrowolną śmierć. Jakże mogę pogrzebać Ciebie, Boże mój? Jakim całunem mam Ciebie owinać? Jakimi rękoma można dotknąć niezniszczalnego Twego ciała? Jakież pieśni będę śpiewał przy Twoim pogrzebie, o Miłosierny? Wysławiam Twoje cierpienia, opiewam w pieśniach pogrzeb Twój ze Zmartwychwstaniem, wołając: Panie, chwała Tobie!”

Także troparion święta. Pierwsza godzina i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W środę trzeciego tygodnia wieczorem,

do: **Panie, wołam do Ciebie, dodajemy sześć stichosów i śpiewamy trzy stichery święta i trzy z Menei.**

Stichery święta, ton 2:

Prosomion: **Gdy z drzewa.**

Usłyszawszy słowa radości od młodzieńców siedzących na grobie Słowa, skwapliwie wyruszyły w drogę i porzuciwszy poprzedni obowiązek niesienia mirry, zjawiły się jako zwiastunki, głosząc wtajemniczonym powstanie z czeluści otchłani Tego, który dla nas się wcielił.

Uprzedziwszy wczesny poranek z lękiem niewiasty z mirrą stanęły przed grobem przynosząc mirrę Dawcy życia i zwycięzcę otchłani policzając z

martwymi. Anioł Boży stanął przed nimi, wołając: Dlaczego Dawcę życia i Żywego szukacie wśród zmarłych? Idźcie, głosząc zmartwychwstanie.

Niesiesz spoczywającego na ramieniu cherubinów, błogosławiony Józefie, jak na innym tronie na Twoim ramieniu, przedtem wcielonego, a teraz uśmierconego, który ożywi na umarłych, a którego zmartwychwstanie widząc, wydanego na śmierć, radujesz się z czcigodnymi niewiastami niosącymi mirrę.

Chwała, i teraz. Ton 1: Przyszła do grobu Magdalena i druga Maria, szukając Pana, i ujrzały anioła jako błyskawicę, siedzącego na kamieniu, i powiedział im: Dlaczego Żywego szukacie wśród zmarłych? Zmartwychwstał, jak powiedział. Znajdźcie Go w Galilei. Zawołajmy do Niego: Powstały z grobu Panie, chwała Tobie.

Także: Pogodna Światłości.

Na stichownie stichera zmartwychwstania, ton 2:

Zmartwychwstanie Twoje, Chryste Zbawco, oświeciło świat cały i wezwałeś Twoje stworzenie. Wszchemocny Panie, chwała Tobie.

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Apostołom: Wysłałeś, Zbawco, na ziemi imiona przywódców apostołów. Otrzymawszy niewypowiedziane dary niebieskich, dali będącym na ziemi uzdrowienia i same ich cienie leczyły choroby, pochodzący z rybaków czynili cuda i ci z Judei błogosławili nauki łaski. Przez nich, Łaskawco, daj nam wielkie Twoje miłosierdzie.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasycony. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Wielką chwałę zdobyliście przez wiarę, święci, nie tylko bowiem gdy ucierpieliście zwyciężyliście wroga, ale także po śmierci przepędzacie duchy, uzdrawiacie chorych, lekarze dusz i ciał, módlcie się do Pana, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Chwała, i teraz. Ton 2: Niewiasty rozlały ze łzami mirrę na grób Twój i napełniły się radością ich usta, gdy powiedziano: Zmartwychwstał Pan.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion, troparion i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W czwartek trzeciego tygodnia na jutrzni,

po: Bóg i Pan, troparion święta.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 2:

Prosomion: Błogosławiona jesteś.

Niewiasty niosąc mirrę na Twoje pogrzebanie, w tajemnicy wcześniej rano przyszły do grobu, lękając się żydowskiej zuchwałości i straży żołnierzy. Mężnie zwyciężyły słabą naturę, aby miłosiernym zamiarem ucieszyć Boga, godnie bowiem wołały: Powstań, Panie, pomóż nam, i wybaw nas ze względu na chwałę imienia Twego.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa.

Rybaków obdarzyłeś mądrością bardziej niż retorów i posłałeś ich jako

nauczycieli po całej ziemi, z niewypowiedzianej Twojej przyjaźni do człowieka, Chryste Boże. Przez nich umocnij Kościół Twój i ześlij wiernym Twoje błogosławieństwo, jedyny miłosierny i Przyjacielu człowieka.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Apostołowie, męczennicy i prorocy, hierarchowie, asceci i sprawiedliwi, dobry bój stoczyliście i zachowaliście wiarę, mając odwagę wobec Zbawcy, módlcie się do Niego, prosimy, aby zbawił dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Przez Ciebie, Bogurodzico zawsze Dziewico, staliśmy się współnikami natury Bożej, bowiem zrodziłaś nam wcielonego Boga. Przeto godnie wszyscy Ciebie pobożnie wysławiamy.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzma poetycka, ton 2:

Prosomion: Wyższych poszukując.

Gdy niewiasty przyniosły mirrę, Zbawco, gorliwie poszukując jak namaścić Ciebie, Przyjaciela człowieka, wtedy z grobu zawołał do nich anioł: Powstał Dawca życia i Pan, podeptał otchłań i śmierć.

Chwała i teraz. Ta sama katyzma.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy i Psalm 50.

Kanon święta i dalszy ciąg, jak to już ukazano.

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichosy i śpiewamy stichery, ton 2:

Anioł przyniósł Łaski Pełnej pozdrowienie „Raduj się” przed Twoim poczęciem. Anioł też odsunął kamień ze sławnego Twego grobu w Twoim zmartwychwstaniu. Pierwszy raz w miejsce smutku radość głosi, teraz zaś w miejscu śmierci głosi nam Władcę, Dawcę życia, przeto śpiewamy Tobie: Łaskawco wszystkich, Panie, chwała Tobie.

Przez nieprawne czyny zawsze atakowani i do Ciebie przybiegając, zaiste będącego Boga, przynosimy Tobie słowa Twoich uczniów, mówiąc: Zbaw nas, Nauczycielu, giniemy. Okaż i teraz naszym wrogom, prosimy, że otaczasz ludzi opieką i wybawiasz z nieszczęść, dla modlitw apostołów, odrzucając grzechy z powodu Twojej wielkiej łaskawości, Panie.

Męczennikom: Wszelki gród i kraina czczą wasze relikwie, o cierpiętnicy męczennicy! Wy bowiem ucierpieliście i przyjęliście koronę niebieską, przeto jesteście chwałą kapłanów, zwycięstwem królów i pięknem Kościoła.

Chwała, i teraz. Ton 2: Niewiasty wczesnym porankiem wzięły wonności i przyszły do grobu Pańskiego nawet nie mając nadziei na odsunięcie kamienia, a znalazły kamień odsunięty i jedna do drugiej wołały: „Gdzie są pieczęcie grobu?” „Gdzie jest straż Piłata i niebezpieczne zabezpieczenie?” Jaśniejący anioł głosił nic nie rozumiejącym niewiastom nowinę i rzekł do nich: Dlaczego z płaczem poszukujecie Żywego i ożywiającego rodzaj ludzki? Powstał Chrystus Bóg nasz z martwych jako wszechmocny, dając wszystkim nam niezniszczalność, życie, oświecenie i wielkie miłosierdzie.

Na stichownie stichery, ton 2:

Prosomion: Gdy z drzewa.

Gdy zmartwychwstałaś jako Bóg, wtedy dałaś radość, Słowo, mówiąc do niewiast z wonnościami: Jeszcze nie wstąpiłem do Ojca mego, przeto nie dotykajcie mnie, idźcie więc i powiedzcie moim przyjaciołom: „Oto was

uprzedza”. Przeważał potem widziany przez nich, Zbawco, i daleś im tchnienie Ducha Świętego.

Stichos: **Laskawym się okazałeś, Panie, dla ziemi Twojej, odmieniłeś niewolę Jakuba.**

Słowom niewiast z mirrą, głoszącym powstanie Chrystusa z martwych, wtajemniczeni nie uwierzyli, poszli zobaczyć grób, ujrzeni całun i chustę w grobie, ale samego poszukiwanego nie widzieli. Przeważał poznawszy zmartwychwstanie stali się nauczycielami świata, głosząc je narodom.

Stichos: **Laskawość i wierność spotkają się ze sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój.**

Objawiła się nam Światłość niedostępna, jaśniejący z grobu piękny Chrystus Bóg. Otchłań została zniewolona, szatan zniknął, radują się krańce świata, weseli się stworzenie, śpiewa Kościół świętujący pamięć Józefa najmędrszego i z nim czcząc tryumf niewiast z niosących mirrę.

Chwała, i teraz. Ton 2: **Po** cóż mirrę mieszacie ze łzami, o uczennice? Kamień odsunięty, grób jest pusty, widzicie zniszczenie zdeptane przez życie, pieczęcie świadczą wyraźnie o mocno śpiących niepokornych strażnikach, zbawienie zostało dokonane przez ciało Boże, otchłań płacze. Biegając radośnie powiedzcie apostołom: Chrystus uśmiercił śmierć, pierworodny spośród umarłych, uprzedzi was w Galilei.

Także troparion, pierwsza godzina i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W czwartek wieczorem,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy sześć stichosów i śpiewamy trzy stichery święta i trzy Menei.

Stichery święta, ton 8:

Prosomion: O, przesławny cud!

Po śladach Chrystusa, który się objawił, szły czcigodne niewiasty z mirrą i Jemu służyły w gorliwości prawej, nie pozostawiły więc Go zmarłego, ale idąc mirrę przyniosły ze łzami, poruszone miłosierdziem. Przeważał uroczyście świętujemy waszą najświętszą pamięć.

Zgromadzenie Bożych niewiast pragnąc zobaczyć Życie uśmiercone w grobie, przyszło nocą i usłyszało anioła, jak głosi Chrystusa: Powstał, idźcie i powiedzcie o tym uczniom, odrzucicie z dusz rozpacz, zamiast płaczu przyjmijcie niewypowiedzianą radość.

Dzisiaj, radujemy się czcząc waszą pamięć, niewiasty z mirrą, sławiąc was, które wysławiłyście najlaskawszego Pana. Módlcie się do Niego nieustannie, zawsze mając przed Nim odwagę, najczcigodniejsze, abyśmy otrzymali wieczną chwałę i światłość świętych, pobłogosławione przez Boga.

Chwała, i teraz. Ton 2: **Niewiasty z mirrą z pośpiechem doszły rano do Twego grobu** szukając Ciebie, Chryste, aby namaścić preczyste ciało Twoje. Pouczone słowami anioła głosiły apostołom radość nowiny, że zmartwychwstał przywódca naszego zbawienia, który zniewolił śmierć i dał światu żywot wieczny oraz wielkie miłosierdzie.

Także: Pogodna Światłości.

Na stichownie stichery, ton 2:

Krzyża: „Niech będzie ukrzyżowany!” – wołali ci, którzy zawsze

rozkoszowali się Twoimi darami i prosili o złodzieja zamiast o dobroczyńcę, zabójcy sprawiedliwych. Milczałeś, Chryste, cierpiąc ich okrucieństwo, chcąc cierpieć i zbawić nas jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Do Ciebie wnoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Zmartwychwstania: Przyjdźcie, pokłońmy się przed wiekami zrodzonemu z Ojca Słowu Bożemu, Wcielonemu w Dziewicę Marię. Krzyż bowiem przecierpiawszy poddało się pogrzebowi jak samo zapragnęło i powstawszy z martwych zbawiło mnie, zbłąkanego człowieka.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Cierpiętnicy nie ukochali ziemskich słodyczy i stali się godnymi niebieskich dóbr, są współobywatelami aniołów, Panie, dla ich modlitw zmiłuj się i zbaw nas.

Chwała, i teraz. Ton 6: Józef poprosił o ciało Jezusowe i złożył je w nowym grobie swoim. Przystało bowiem Jemu wyjść z grobu jak z komnaty weselnej. Panie, który skruszyłeś władzę śmierci i otworzyłeś ludziom bramy raj, chwała Tobie.

Także: Teraz pozwalasz odejść. Trisagion, tropariony i rozesłanie.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W piątek trzeciego tygodnia na jutrzni,

po: Bóg i Pan, troparion święta.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzma poetycka, ton 2:

Przezyciej Twojej ikonie, o Dobry, oddajemy pokłon, prosząc Cię, Chryste o darowanie przewinień naszych. Ty bowiem dobrowolnie zechciałeś wstąpić ciałem na krzyż, aby tych, których stworzyłeś, zbawić z niewoli wroga. Przeto dziękczynnie wołamy do Ciebie: Radością wszystko napełniłeś, Zbawicielu nasz, który przyszedłeś zbawić świat.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Nie bronieś opieczutowania kamienia grobowego, opokę wiary dałeś wszystkim zmartwychwstawszy. Panie, chwała Tobie.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Męczennikom: Gdy w cierpieniach bój toczyli Pańscy męczennicy, wtedy hardość nieprawych została omoczona przez wiarę. Gdy zaś oszustwo bożków zostało zniszczone, wtedy korony zwycięstwa przyjęliście z wysoka i modlicie się za duszami naszymi.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Dziewica i Matka Twoja, Chryste, widząc Ciebie na drzewie martwego rozciągniętego, gorzko płacząc mówiła: Synu mój, cóż to za straszliwa tajemnica, wszystkim dając życie wieczne jakże na krzyżu dobrowolnie cierpisz haniebną śmierć?

Po drugiej recytacji Psalterza katzma poetycka, ton 2:

Prosomion: Wyższych poszukując.

Niewiasty przynoszą do grobu mirrę, Zbawco, anioł światłością raduje ich

dusze i głoszą Ciebie, Boga wszystkich, wołając do uczniów: Prawdziwie powstał z grobu, Życie wszystkich.

Zobaczywszy zmartwychwstanie Chrystusa oraz Psalm 50.

Kanon święta z hirmosami na osiem i z Menei na trzy. Kontakion i eksapostilarion święta.

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichosy i śpiewamy stichery, ton 2:

Kłaniamy się drzewu krzyża Twego, Chryste Boże, gdyż pokazałeś nam drzewo życia, wierzącym w Ciebie i nim zniszczyłeś władzę mającego śmierć, ożywiłeś nas zmarłych przez grzech. Przeto wołamy do Ciebie: Łaskawco, wszystkich Panie, chwała Tobie.

Wszystko, co oddycha, i całe stworzenie sławi Ciebie, Panie, albowiem krzyżem zniszczyłeś śmierć, aby pokazać ludziom Twoje powstanie z martwych jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Męczennikom: **Z**a Chrystusa ucierpieliście aż do śmierci, o cierpięcicy męczennicy! Dusze bowiem macie na niebiosach w ręku Boga i po całym świecie czczone są wasze relikwie. Kapłani i królowie kłaniają się i wszyscy ludzie radują się, i my wołamy: Czcigodnym snem jest przed Panem śmierć jego sprawiedliwych.

Chwała, i teraz. Ton 1: Niewiasty niosące mirrę, po cóż przyszyście do grobu? Dlaczego Żywego szukacie wśród umarłych? Zmartwychwstał Pan, odwagi! – woła anioł.

Na stichownie stichery święta, ton 2:

Prosomion: Gdy z drzewa.

Radują się uczennice Chrystusowe słysząc słowa od anioła, przeto przywykają do zmartwychwstania ze względu na nas policzonego z martwymi. Chociaż wcześniej niewiasty z mirrą stanęły przy grobie i płakały nad Chrystusem, i nagle ujrawszy odsunięty kamień nie pojmowały zmiany.

Stichos: **Ł**askawym się okazałeś, Panie, dla ziemi Twojej, odmieniłeś niewolę Jakuba.

Nieustającą i Bożą dając radość przed Bożymi i świętymi uczniami zjawiły się uczennice Chrystusowe, niewiasty z mirrą, spełniając polecenie Bożego anioła, którego białych szat przeraziły się, gdy mówił: Zniewolona została otchłań przez zbawcze zmartwychwstanie za nas zmarłego Króla.

Stichos: **Ł**askawość i wierność spotkają się ze sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój.

Strumienie ze źródła łez, płacz wydawały z siebie, Boże uczennice Chrystusowe, a teraz przynoszą radosne słowa świadkom łaski, głosząc im powstanie Słowa i radość z grobu. Przeto zamiast smutku słyszymy głos przesławny, nakazujący im radować się.

Chwała, i teraz. Ton 1: **Z** bojaźnią przyszy niewiasty do grobu, aby wonnościami gorliwie namaścić ciało Twoje i nie znalazłszy go nie pojmowały jedna z drugą, nie znając zmartwychwstania. Stał przed nimi anioł i powiedział: Zmartwychwstał Chrystus, dając nam wielkie miłosierdzie.

Także tropariony, rozesłanie i pierwsza godzina.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W piątek trzeciego tygodnia wieczorem,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery isomelasy niewiast z wonnościami, ton 2:

Niewiasty wczesnym porankiem wzięły wonności i przyszły do grobu Pańskiego nawet nie mając nadziei na odsunięcie kamienia, a znalazły kamień odsunięty i jedna do drugiej wołały: „Gdzie są pieczęcie grobu?” „Gdzie jest straż Piłata i niebezpieczne zabezpieczenie?” Jaśniejący anioł głosił nic nie rozumiejącym niewiastom nowinę i rzekł do nich: Dlaczego z płaczem poszukujecie Żywego i ożywiającego rodzaj ludzki? Powstał Chrystus Bóg nasz z martwych jako wszechmocny, dając wszystkim nam niezniszczalność, życie, oświecenie i wielkie miłosierdzie.

Po cóż mirrę mieszacie ze łzami, o uczennice? Kamień odsunięty, grób jest pusty. Widzicie zniszczenie zdeptane przez życie, pieczęcie świadczą wyraźnie o mocno śpiących niepokornych strażnikach, zbawienie zostało dokonane przez ciało Boże, otchłań płacze. Biegając radośnie powiedzcie apostołom: Chrystus uśmiercił śmierć, pierworodny spośród umarłych, uprzedzi was w Galilei.

Niewiasty z mirrą z pośpiechem doszły do Twego grobu szukając Ciebie, Chryste, aby namaścić preczyste ciało Twoje. Pouczone słowami anioła głosiły apostołom radość nowiny, że zmartwychwstał przywódca naszego zbawienia, który zniewolił śmierć i dał światu żywot wieczny oraz wielkie miłosierdzie.

Trzy stichery z Menei.

Chwała. Ton 6: Niewiasty z mirrą przyszły do Twego grobu i zobaczyły pieczęcie grobowe, nie znalazły natomiast preczystego ciała Twego, płacząc przyszły z pośpiechem, mówiąc: Kto ukradł naszą nadzieję? Kto wziął nagiego zmarłego, namaszczonego mirrą, jedyną pociechę Matki? O, jakże to zmarły ożywia umarłych? Jakże został pogrzebany Ten, który zniewolił otchłań? Powstań więc, Władco, samowładnie po trzech dniach, jak powiedziałeś, zbawiając dusze nasze.

I teraz. Teotokion, ton 2: Przeminał cień Zakonu gdy nadeszła łaska. Jak bowiem krzew płonący nie spalił się, tak Dziewica porodziła i dziewicą pozostała. Zamiast ognistego słupa zajaśniało Słońce Sprawiedliwości, w miejsce Mojżesza Chrystus, zbawienie dusz naszych.

Także: Pogodna Światłości.

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 2:

Przyjdźcie, pokłońmy się przed wiekami zrodzonemu z Ojca Słowu Bożemu, Wcielonemu w Dziewicę Marię, krzyż bowiem przecierpiawszy poddało się pogrzebowi jak samo zapragnęło i powstawszy z martwych zbawiło mnie, zbłąkanego człowieka.

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Chrystus, Zbawiciel nasz, przygwożdżony do krzyża rękopis grzechów naszych wymazał i zniszczył władzę śmierci. Kłaniamy się Jego zmartwychwstaniu trzeciego dnia.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

Z Archaniołami śpiewajmy zmartwychwstaniu Chrystusa, On bowiem jest wybawicielem i Zbawcą dusz naszych, i w chwale strasznej, i w mocy potężnej

powróci, aby sądzić świat, który stworzył.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

Zmartwychwstanie Twoje, Chryste Zbawco, oświeciło cały świat i wezwałeś Twoje stworzenie. Wszchemocny Boże, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Ton 5: Ciebie, który odziewasz się światłością jak szatą, Józef z Nikodemem zdjęwszy z drzewa, widząc martwego, nagiego i nie pogrzebanego, gorzkimi z serca zalewał się łzami i łkając mówił: „Biada mi, najśłodszy Jezu! Gdy przed chwilą słońce ujrzało Ciebie wiszącym na krzyżu, przyoblekło się w mrok, a ziemia zatrzęsa się z bojaźni i zasłona świątyni rozdarła się. Oto teraz widzę Ciebie, któryś za mnie podjął dobrowolną śmierć. Jakże mogę pogrzebać Ciebie, Boże mój? Jakim całunem mam Ciebie owinać? Jakimi rękoma można dotknąć niezniszczalnego Twego ciała? Jakież pieśni będę śpiewał przy Twoim pogrzebie, o Miłosierny? Wysławiam Twoje cierpienia, opiewam w pieśniach pogrzeb Twój ze Zmartwychwstaniem, wołając: Panie, chwała Tobie!”

Teraz pozwalasz odejść. Trisagion i troparion: Dostojny Józef. Chwała. Gdy zstąpisz do śmierci. I teraz. Anioł stanął. Ektenie i rozesłanie.

Tak przebiega służba we wszystkie piątki Pięćdziesiątnicy.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W sobotę trzeciego tygodnia na jutrzni,

po: **Bóg i Pan**, troparion świętego, jak to już wskazano.

Po pierwszej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 2:

Opieczętowany kamień grobowy nie powstrzymał, zmartwychwstały opokę wiary dał wszystkim, Panie, chwała Tobie.

Stichos: Powstań Panie, Boże mój, podnieś rękę Twoją, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Łona przeczystego na wysokościach nie opuściłeś, przyjmując za wszystkich pogrzeb i zmartwychwstanie. Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wszystko przewyższa sens, wszystkie przesławne Twoje tajemnice, Bogurodzico, czystość zapieczętowaśszy i chroniąc dziewictwo okazałaś się prawdziwą Matką rodząc prawdziwego Boga. Módl się do Niego o zbawienie dusz naszych.

Po drugiej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 2:

Prosomion: Anioł stanął.

Chór uczniów Twoich razem z niewiastami niosącymi mirrę zgodnie raduje się. Wspólne bowiem święto z nimi świętuje ku chwale i czci Twego zmartwychwstania. Przeto śpiewamy Tobie, Panie, Przyjacielu człowieka: Ludowi Twemu daj wielkie miłosierdzie.

Chwała, i teraz. Ta sama kacyzma.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy i Psalm 50.

Kanon święta z hirmosami na sześć i świętego patrona świątyni na cztery oraz świętego z Menei na cztery. Kontakion i eksapostilarion święta.

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichosy i śpiewamy stichery, ton 2:

Wszystko, co oddycha, i wszystkie stworzenia sławią Ciebie, Panie, albowiem krzyżem zniszczyłeś śmierć, aby okazać ludziom Twoje powstanie z

martwych jako jedyny Przyjaciel człowieka.

Niech powiedzą Żydzi, w jaki sposób żołnierze zgubili strzeżonego Króla? Dlaczego kamień nie ustrzegł opoki życia? Niech dadzą pogrzebanego, albo niech pokłonią się zmartwychwstałemu, mówiąc z nami: Chwała wielości zlitowań Twoich, Zbawco nasz, chwała Tobie.

Radujcie się ludzie, Anioł siedząc na kamieniu grobowym tak nam głosi, mówiąc: Chrystus powstał z martwych, Zbawca świata, i napełnił wszystko aromatem. Radujcie się, ludzie, i weselcie.

Anioł przyniósł Łaski Pełnej pozdrowienie „Raduj się” przed Twoim poczęciem. Anioł też odsunął kamień ze sławnego Twego grobu w Twoim zmartwychwstaniu. Pierwszy raz w miejsce smutku radość głosi, teraz zaś w miejscu śmierci głosi nam Władcę, Dawcę życia, przeto śpiewamy Tobie: Łaskawco wszystkich, Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Ton 1: Przyszła do grobu Magdalena i druga Maria, szukając Pana, i ujrzały anioła jako błyskawicę, siedzącego na kamieniu, i powiedział im: Dlaczego Żywego szukacie wśród zmarłych? Zmartwychwstał, jak powiedział. Znajdziecie Go w Galilei. Zawołajmy do Niego: Powstały z grobu Panie, chwała Tobie.

Na stichownie stichery święta, ton 2:

Gdy z drzewa Arymatejczyk zdjął Ciebie martwego, Życie wszystkich, namaścił mirrą i owinał w całun, przez miłość przynaglany sercem i ustami całował Twoje przeczyste ciało. Raczej ogarnięty lękiem, radując się wołał do Ciebie: Chwała Twemu uniżeniu, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Łaskawym się okazałeś, Panie, dla ziemi Twojej, odmieniłeś niewolę Jakuba.

Gdy w nowym grobie za wszystkich zostałeś złożony, Wybawicielu wszystkich, otchłań godna wyśmiania widząc Ciebie przeraziła się, łańcuchy zostały skruszone, złamane wrota, groby otwarte i martwi powstali, wtedy Adam radując się z wdzięcznością wołał do Ciebie: Chwała Twemu uniżeniu, Przyjacielu człowieka.

Stichos: Łaskawość i wierność spotkają się ze sobą, ucałują się sprawiedliwość i pokój.

Gdy moce niebios widziały Ciebie, Chryste, oczernionego przez nieprawych jako oszusta, przeraziły się Twojej niewypowiedzianej cierpliwości, i kamienia grobowego opieczętowanego rękoma, którymi przebito Twój niezniszczalny bok. Radując się z naszego zbawienia wołały jednak do Ciebie: Chwała Twemu uniżeniu, Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Ton 6: Józef poprosił o ciało Jezusowe i złożył je w nowym grobie swoim. Przysłało bowiem Jemu wyjść z grobu jak z komnaty weselnej. Panie, który skruszyłeś władzę śmierci i otworzyłeś ludziom bramy raj, chwała Tobie.

Także: Dobrze jest wyznawać, i troparion, pierwsza godzina i rozesłanie.

Na Liturgii Błogosławieństwa, pieśń dziewiąta na sześć. Prokimenon i Alleluja święta. Lekcja z Dziejów Apostolskich, perykopa 22. Ewangelia według Jana, perykopa 52.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠